32e jaar. — Nr 48. Dinsdag 21 April 1885.

# DE POSTRIJDER

## DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **35** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 21 APRIL.

### Landbouw.

De middensektie der Kamer die het wetsvoorstel betreffende de invoerrechten op de vreemde granen heeft onderzocht, heeft dat voorstel verworpen en met meerderheid van stemmen besloten een parlementair onderzoek voor te stellen, over de oorzaken der landbouwkrisis en de middelen om er in te verhelpen.

### Sterke dranken.

Het verbruik van sterke dranken neemt gedurig toe in ons land en beloopt reeds tot 60 millioen liters per jaar. Te Brussel alleen zijn er niet minder dan 5000 herbergen.

Het gemiddeld getal herbergen voor gansch België is 1 voor 49 inwoners ; in zekere nijverheidscentrums hebben iedere 6 inwoners hunne herberg of geneverkroeg.

Vier duizend Belgen sterven jaarlijks aan de gevolgen van het onmatig gebruik van sterke dranken. Tachtig per honderd der werklieden waarvan de lijken in de Brusselsche hospitalen worden geopend, zijn aan misbruik van sterke dranken bezweken.

Naarmate de werkman aan den weldadigen invloed van den godsdienst wordt onttrokken vermindert het familieleven, groeit het getal der geneverkroegen aan en breidt het misbruik van sterke dranken zijne verwoestingen uit.

Sommige dagbladen vragen dat er eene wet op de dronkenschap zou gemaakt worden. Zonder de voordeelen te betwisten welke zulk eene wet zou kunnen opleveren, kunnen wij ze toch niet beschouwen als het rechte middel om het alcoolismus te keer te gaan.

't Is de geuzerij die, op alle mogelijke wijzen, den invloed van den priester en van den godsdienst bestrijdt, die hier de grootste plichtige is.

*(Fondsenblad).*

De *Temps*, republikaansch dagblad van Parys schrijft het volgende door de *Gazette* met oneindig genoegen overgenomen :

« Toen, in België, de liberalen aan 't hoofd » waren, hebben zij nooit de minste tegenkanting » van 's konings wege ondervonden : in alles en » overal hebben zij hunne politiek kunnen uit- » voeren. Dat zij wederom hunne hoofden bijeen » steken, het vertrouwen der kiezers terug win- » nen, en zij zullen wederom in volle meester- » schap aan 't bestuur komen. » (in 't jaar een als de uilen precken.)

Is het toch geen spijt dat wij katholieken zoo niet mogen spreken! Wat al tegenkanting hebben onze ministers niet ontmoet, en ontmoeten zij nog dagelijkscch niet bij den koning in de rechtzinnige toepassing die met zulke overgroote meerderheid in beide Kamers is gestemd geweest.

De ongelukswet van 1879 was in het Senaat er doorgekropen met eene enkele stem, die van een halfdoode senateur, M. Boyaval, die zelfs te Brugge maar met eene stem meerderheid was gekozen, dus « met zijne eigene stem, » en die wet, op zulke armzalige manier gestemd, is overal, tegen wil en dank, opgedrongen geweest, zonder de minste aanmerking van den koning, die gezworen heeft nogtans geen onderscheid tusschen de Belgen te maken. — Knoopt dat aan een als ge kunt.

### Konijnenkotten.

Weeral zes gemeentescholen gesloten, roept de geuzenpers uit ; als dat zoo voortgaat zullen er, binnen zes maanden, geene scholen in België meer zijn. Doch zij wacht zich wel van te zeggen dat die ledigstaande gemeentescholen vervangen worden door aangenomene vrije scholen die, van leerlingen opgepropt, onder het bestuur van knappe en bekwame meesters staan.

In 1879 waren er 179 officieele scholen, zonder *één* leerling en 250 met *twee, drij of vier* schoolventjes, bijgevolg boven de 400 scholen die slechts op het papier bestonden om de gemeente kassen uit te plunderen. Nu zijn er zestig van die verloren kosthuizen gesloten op negen maanden, en als ons ministerie op denzelfden trant voortgaat, zal het drij jaar en geene zes maanden (zoo als de geuzenpers het zegt) noodig hebben om de platgetrokkene gemeenten van die 429 geld- en bloedzuigers te verlossen. — Dit zou veel rapper moeten gaan.

Door koninklijk besluit van den 19 april 1885 is het ontslag van M. F. C. Goyens als notaris te Montenaken aangenomen.

De gemeente Hamont is ontslagen van de verplichting om hare eenige gemeente school af te schallen en de vrije school, bestierd door MM. D. en J. Brouckmans aan te nemen.

In de gemeente school waren 4 kinderen ! In de vrije school telde men er 112.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 2 MEI aanstaande.

**Paardenmarkt** te Tongeren, donderdag 7 mei.

## BINNENLAND

Nu Armand Peltzer voor den oppersten Rechter is verschenen, willen wij op het bloedig drama der Wetstraat niet meer terug komen, doch de B.·. en vrienden zouden toch wel het zelfde moeten doen, om zoo wat meer de billijke droefheid van een arm meisje, de ongelukkigste van al in dit droevig drama weten te erfbiedigen.

Niets is aardiger dan de schrijfwijze der liberale pers. Zij spreekt van Armand met de grootste compassie : het is een arme jonge, slachtoffer van 't onverbiddelijk recht ; ze zouden er weldra een martelaar van maken. Er zitten veel moordenaars in den leuvenschen kijker die, op verre na, zoo plichtig niet zijn als Armand Peltzer, maar daarvan wordt niet gesproken, dat zijn geen *hommes du monde*.

Het wordt tijd dat er een einde aan dat komediespelen kome. De B.·. der loge vallen uit tegen het celgevang, « dat het recht niet heeft, zeggen zij, eene enkele klopping des harten van eenen booswicht te beletten. » Armand heeft weinig tel gemaakt van de kloppingen des harten van zijn slachtoffer, den ongelukkigen advokaat Bernays, welke hij in den bloei zijner jaren onmenschelijk vermoordde of hielp vermoorden. Doch daarvoor hebben de loge-broeders geen sprankel medelijden, zij zwijgen erover als pladijzen. Zij hebben geene tranen genoeg om het droevig lot der kleine Mariette, Armand's dochtertje te beweenen, — dit arm kind verdient medelijden — maar zij noemen zelf den naam niet van den kleinen Ende, het zoontje van Bernays, wiens vader, die hem zoo lief had, in eene hinderlaag door de Peltzers laffelijk werd vermoord. Dat zij die komediantenteergevoeligheid van kant laten voor het gestorven wangedrocht dat, toen het de justicie zag mis loopen, de onbeschaamdheid had in den *Précurseur* te schrijven : « Wat de schaamteloozе speurhonden betreft, die mij vervolgen, gave God dat zij de consciencie zoo zuiver als ik hadden, wanneer het um der verantwoordelijkheid zal slaan..... »

Welnu, dat nur is geslagen. Armand Peltzer is verschenen voor Hem die, om te oordeelen, noch jury, noch rechters, noch welsprekende advokaten noodig heeft, en nu... er voor altijd van gezwegen.

— Een priester, van Wasmes, begaf zich dinsdag namiddag naar de statie van Doornik op het oogenblik dat verschillige treinen gingen vertrekken. Hij schreef spoedig den tekst eener depeche, welke hij per telegraaf zou verzenden en legde een agenda naast hem, waarop het adres stond van den persoon, voor wien de depeche bestemd was. Een welgekleed heer, die zich nevens hem bevond, schreef insgelijks eene depeche. Toen de priester zich meende te verwijderen, bemerkte hij dat die heer met zijnen agenda, inhoudende 1500 fr. in banknoten, verdwenen was. Al de treinen, de omliggende kolfhuizen en de statie werden vruchteloos doorzocht. De behendige dief was spoorloos verdwenen.

— De wereldtentoonstelling van Antwerpen zal eene zeldzame gelegenheid verschaffen, om tot de beslissing te geraken welke soort van koopwaren men best naar Afrika zal sturen. Men heeft daarom in de belgische sectie besloten in de klassen 82 en 83 al de voorwerpen aan te nemen, welke voor de afrikaansche kusten bestemd zijn : 1° Diegenen door *bijzonderen* tentoongesteld ; 2° Diegenen door het *Musée Commercial*, onder den vorm van stalen, tentoongesteld en gelabrikeerd in den vreemde; 3° Diegenen door het *Musée Commercial* als stalen tentoongesteld en herkomstig uit zekere streken, welke voortaan aan den handel geopend zijn. De belgische nijveraars zullen alzoo de artikels, welke zij van zin zijn naar Congo-Vrijstaat te zenden, naar waarde kunnen doen schatten. Het *Musée Commercial* zal de artikels tentoonstellen, welke onze concurrenten naar diezelfde streken sturen.

— Luitenant-generaal Brialmont, die woensdag te Brussel gestorven is in zijn 97e jaar, was een der laatste overblijfsels van het groote leger van Napoleon. Geboren te Luik in 1789 nam hij op zijn 16e jaar dienst als soldaat bij de infanterie en maakte den veldtocht meê in Spanje van 1808 tot 1811. In 1812 was hij tweede luitenant en nam deel aan den tocht in Rusland. In deze veldtochten, evenals te Bautzen, werd hij gekwetst. In 1814 was hij kapitein in Italie.

Door het Hollandsch gouvernement op pensioen gesteld als kapitein, keerde hij in 1750 in dienst terug, werd kommandant te Venloo en in 1856 te Antwerpen.

In 1849 werd Brialmont aide-de-camp des konings, in 1850 minister van oorlog. In 1851 werd hij gepensioneerd. Leopold II noemde hem grootlint zijner orde. Generaal Brialmont was een afgod in zijne familie ; drie geslachten stonden rondom hem.

Tot het einde toe behield hij veel levenslust en volgens een blad, zou hij gedenkschriften hebben achtergelaten.

## BUITENLAND

### Frankrijk.

Sedert ongeveer 50 jaar woonde te Aubervilliers bij Parys, op eenen onbebouwden grond, een voddenraper Colhmer genaamd en 98 jaar oud. Het huis van den man was een oude waggon van den spoorweg. Daar men hem sedert een Stal dagen niet meer gezien had, opende men donderdag zijne zonderlinge woning en vond men den man aan eene koord hangen. Nevens hem lag een brief, waarin hij meldde dat hij het leven moede was, en een testament. Uit dit laatste bleek dat hij een fortuin achterlaat van 40,000 fr. die hij bezet aan twee zijner neven die Cantal bewonen.

Eenigen tijd geleden werd zekeren heer L.... te Parys, beroofd van eene som van 100,000 fr. die hij juist in de bank ontvangen had. De daders van dien diefstal zijn thans aangehouden. Zij waren in eene herberg aan het twisten over het verdeelen van eenen buit. Zij werden gevat toen de eene verweet aan den andere, dat hij den diefstal gepleegd had.

De onderzoeksrechter te Marseille houdt zich thans met eene zonderlinge zaak bezig. Twee arbeiders waren in die stad aangekomen, om werk te zoeken, toen zij door eene vrouw werden aangesproken. Deze stelde hun voor een oude kapitein aan wie zij eene lijfrent moest betalen, te vermoorden, tegen betaling eener som van 1400 frank. Zij hielden zich alsof zij haar voorstel aanvaarden en kregen 6 fr. om eenen hamer en eene koord te koopen. Zij keerden 's anderdaags weer en zegden dat zij den moord bedreven hadden, tevens betaling vragende. « Maar ik heb niets in de dagbladen gezien antwoordde de vrouw, keert morgen weer. »

De twee mannen begaven zich alsdan naar den kapitein en verhaalden het gebeurde. De oude soldaat herkende aanstonds eene vrouw aan wie hij een goed verkocht had tegen eene lijfrent van 3,500 fr.

### Duitschland.

ONTPLOFFING TE CAMPHAUZEN.

*(Laatste Tijdingen.)*

Wij lezen in een dagblad van Saarbrücken :

Na vele dagen wachten en langdurig en moeilijk werk, heeft men eindelijk in de mijn van Camphausen het laatste lijk gevonden der begraven mijnwerkers. Men is thans zeker dat al de lijken zijn opgehaald.

De langdurige en talrijke onderhandelingen met 20 burgemeesters, 51 gemeenten, priesters, ambtenaren, leden en huisgezinnen, de vereeniging der huisgezinnen, de vereeniging der mijnwerkers, zijn afgeloopen, en thans kunnen er eindelijk juiste cijfers opgegeven worden.

Het aantal dooden bedraagd 180. Van dit getal vonden 176 bijna plotseling den dood in de mijn zell de anderen stierven in het gasthuis te Sulzbach.

Onder de dooden bevinden zich 141 getrouwde mannen, 4 weduwenaars en 35 ongehuwde personen, 141 weduwen, 499 kinderen, waaronder 148 beneden 16 jaar, 54 vaders en moeders en 22 broeders en zusters, beweenen den steun hunner gezinnen.

## Politiek overzicht

ENGELSCH-RUSSISCH GESCHIL.

De politieke berichten hellen voortdurend naar vrede over. Men zegt zelfs dat de tijding eener overeenkomst tusschen Rusland en Engeland wordt bevestigd ; doch de *Daily News*, die nauwe betrekkingen heeft met het Engelsch gouvernement, waarschuwt dat die tijding zooniet valsch, ten minste voorbarig is.

De verbetering in den toestand zou, naar men beweert te danken zijn aan de bemiddeling van Duitschland en Oostenrijk.

Een dokument van het hoogste gewicht in het geschil tusschen Engeland en Rusland is gisteren te Londen toegekomen. 't Is het antwoord van sir Peter Lumsden op het verslag van generaal Komaroff, over den aanval van Pendjeh.

Men verwachtte dit antwoord eerst binnen vier of vijf dagen ; het Engelsch ministerie heeft het nochtans reeds ontvangen en kennis van die ontvangst gegeven aan het Lagerhuis.

Het is natuurlijk dat men in Engeland zeer nieuwsgierig is om den inhoud van dit stuk te kennen. Maar de depeche van sir Peter Lumsden is in cijferschrift en moet nog eerst ontcijferd worden.

In afwachting, zegt een vroeger bericht van sir Peter Lumsden, dat reeds ontcijferd is, dat de russische generaals, voor Pendjeh aantevallen moedwillig het verdrag van 11 maart hebben geschonden, krachtens welke de russische en afghaansche troepen hunne vorige standplaatsen moesten behouden.

De russische bevelhebbers hebben bekend van hun gouvernement bericht van overeenkomst ontvangen te hebben, twee dagen voor den aanval. Alzoo zou het russisch gouvernement niet verantwoordelijk zijn in de zaak van Pendjeh maar al de schuld zou op generaal Komaroff vallen.

De laatste tijdingen uit Tonkin melden twee wapenfeiten ; de verovering van een Chineesch vaartuig door het eskader van admiraal Courbet en een gevecht nabij Lang-Kep, waarin de franschen hebben gezegeprazld. Die feiten waren voorzien en zullen zoo verzekert men, noch van den kant der Chineezen noch van dien der franschen beschouwt worden als eene schending van het voorloopig vredestraktaat, aangezien zij het gevolg zijn van omstandigheden welke bij de onderhandelingen niet konden voorzien worden.

De heer Paternôtre, gevolmachtigde van frankryk, is op reis naar Tientsin alwaar hij waarschijnlijk vandaag zelve zal aankomen om er onmiddellijk de onderhandelingen voor den bepaalden vrede te beginnen, op de grondslagen welke den 11 Mei 1884 zijn vastgesteld.

De gebeurtenissen in Midden-Azie hebben inde laatste dagen de aandacht eenigzins afgeleid van hetgeen in de nabijheid van Soeakim gebeurt. De berichten over de krijgsverrichtingen der engelschen tegen Osman-Digma hebben buitendien veel van hun belang verloren, sedert de herhaalde verzekering dat de troepen van generaal Graham elk oogenblik bevel kunnen ontvangen om zich naar Indie in te schepen. Wat nu van deze verzekering zij, toch is het niet van belang ontbloot op de volgende punten de aandacht te vestigen. Generaal Graham deed herhaalde doch vruchteloоze pogingen om Osman-Digma te bereiken en hem te noodzaken het gevecht aan te nemen ; de bevelhebber der Soudaneezen bepaalde zich tot het vernielen der waterbronnen en het bedreigen der transporten.

Nadat generaal Graham zonder tegenstand Tamai had bezet, waar hij dacht eenen beslissenden slag te slaan, veranderde hij van plan en deed hij zijne troepen oprukken naar Handoeb, ongeveer 20 kilometers zuidwest van Soeakim, welke plaats ook in bezit is genomen. Zij is dicht bij de Hasseenbronnen gelegen, en zal de eerste statie worden van den spoorweg, welke Soeakim met Berber moet verbinden.

Van weerszijden, zoowel bij de Mahdisten als in het engelsch kamp, schijnt men dus van ondernemingen op groote schaal te hebben afgezien. De engelsche troepen zullen bij kleine dagmarschen tot aan Berber oprukken en bij elke bron een blokhuis oprichten, waar zij een klein garnizoen zullen achterlaten, om de bronnen te bewaken en tevens den aanleg van den spoorweg te beschermen. Het heet jaargetijde zal waarschijnlijk generaal Graham beletten om verder te gaan dan Otao, welke plaats donderdag door hem bezet is.

Wat Osman-Digma betreft, er wordt verzekerd dat hij door de stamhoofden verlaten en tot onderhandelen gereed is, doch het zou misschien voorbarig zijn, om alles wat verdachte inboorlingen over hem verhalen, voor waar aan te nemen. Hij kan reeds morgen geduchtiger dan ooit optreden ; en zoo hij alleen voortgaat de Engelschen te bevechten, is hij nog een tegenstander, dien het gevaarlijk zou zijn te licht te achten.

De onderkoning van Indie heeft verklaard, in een redevoering te Lahore gehouden, dat Engeland vrede wil maar Rusland oorlog zoekt. Hetzelfde wordt gezegd door alle engelsche dagbladen.

De *Moskauer Zeitung*, een officieus blad, wederspreekt die beweering en verzekert, dat juist het tegenovergestelde waar is. Terwijl Engeland zich krachtig tot den strijd gereed maakte, heeft Rusland geene enkele kompagnie, op voet van oorlog gebracht, en zelfs verscheidene oorlogsschepen afgedankt, die in elk geval voor de kustverdediging te gebruiken zouden geweest zijn. Wat de bewering betreft dat de vloot van Kroonstand zou uitgerust zijn, elk jaar wordt deze voor de opening der scheepvaart zeilklaar gemaakt, en het dit jaar uitgerust getal schepen gaat dat van vorige jaren niet te boven. Zelfs de handelingen van generaal Komaroff strekken tot bewijs van Rusland's vredelievende gezindheid want een veldheer die zonder aanleiding aangevallen wordt en zijnen vijand verslaat, haast zich van zijn voordeel gebruik te maken en blijft niet staan.

FRANSCH-CHINEESCHE VREDE.

Parys, 19 april.

Het staatsblad, te Pekin verschijnend, heeft den 15 april het dekreet van den 10 april afgekondigd, waarbij de konventie van Tientsin goedgekeurd wordt en de troepen uit Tonkin teruggetrokken worden.

De blokkeering van Formosa is den 16 april geheven.

BIJEENKOMST DER DRIE KEIZERS.

Krakau, 19 Januari.

Men spreekt hier van eene bijeenkomst der drie Keizers, welke in September te Cresowics, in het kasteel toebehoorende aan graaf Potock, oudgouverneur van Gallicie, zou plaats hebben.

DRAMA IN DEN HAAG.

Den Haag, 19 april.

De Bank van den Haag heeft hare betalingen gestaakt. De eerste bestuurder, de heer Felix Polak, is naar Zuid-Amerika gevlucht.

De tweede bestuurder, de heer Louis Wolff